

Behandling, længe staaet paa Dagsordenen. Jeg vil gerne have Lov til at minde om, at jeg har været en varm Talsmand for et nyt Militærhospital baade for Søværnet og for Landetaten. Jeg har talt for denne Sag mange Gange her i Tinget, ikke mindst den Gang, denne Sag var til Behandling ved Aarhundredets Begyndelse. Den Gang lykkedes det os jo her i Tinget at faa gennemført et Forslag om et nyt Epidemihospital for begge Værn, et Forslag, som jeg havde den Ære at være Ordfører for. Jeg for mit Vedkommende har oprindeligt været stemt for, at man skulde skride til Opførelsen af et nyt, stort Fælleshospital for Hær og Flaade, men jeg er efterhaanden kommet til at se noget anderledes paa Sagen, fordi denne Tanke er ganske uigennemførlig, idet man mere og mere hælder til den Anskuelse indenfor Marinen, at et selvstændigt Marinehospital bør ligge ved Søen eller i Nærheden af Orlogsværftet af Hensyn til de syge — for at de ikke skal transporteres alt for langt. Den store Hospitalskommission, som var nedsat angaaende dette Spørgsmaal i Slutningen af forrige Aarhundrede, har ogsaa udtalt sig meget bestemt i saa Henseende, har udtalt, at det viste sig umuligt at finde en saavel for Hærens som for Søværnets Hospitaler passende Fællesgrund. Naar en Kommission, som bestaar af begge Værns Læger, har udtalt sig paa den Maade, har jeg anset det for haabløst at genoptage Forhandlingerne om at finde en Grund til Hospitaler for begge Værn, navnlig naar man har ønsket, at Marinens Hospital skulde ligge i Nærheden af Orlogsværftet og i Nærheden af Søen. Jeg skal endvidere minde om, at den Gang der var Tale om at opføre to nye Hospitaler, et for Hæren og et for Flaaden, kom man ikke til noget Resultat, fordi man ikke havde Midler til dette store Byggeføretagende, og af økonomiske Grunde er det ikke lykkedes senere at faa denne Plan gennemført. Den Gang stod det paa, at man skulde have et nyt Rigshospital, nye Sindssygeanstalter o. s. v., og det var Statshospitaler, som vilde koste overordentlig mange Penge. Nu forekommer det mig indlysende, at Lovgivningsmagten maa have Lov til selv at bestemme, i hvilken Orden de store Statshospitalbyggeføretagender skal komme, og der er neppe nogen, der ikke har ment, at Rigshospitalet, som jo tillige er Undervisnings- og Lærestanstalt, var mest paatrængende nødvendigt, og at dernæst Sindssygehospita-

terne maatte komme. Dette er de økonomiske Grunde, som i høj Grad har været til Hinder for, at man kunde faa et nyt Garnisonssygehus.

Hvad Opførelsen af et Marinehospital angaar, har der derimod ikke været de samme økonomiske Betænkeligheder. Her har Pengene været for Haanden, de har været baandlagte i Søkvæsthusfonden, det, der her har voldt Vanskelighed, var, at man ikke havde den passende Grund. Det lykkedes imidlertid at finde en saadan, idet Forsvarsministeren nedsatte en Kommission til at undersøge Forholdene paa det gamle Søkvæsthus, paa hvis Grund der tidligere har ligget et Hospital, og denne kom til det Resultat, at der her meget godt kunde bygges et Marinehospital; selv om Forholdene ikke var ideelle, var der dog saa meget, der talte for denne Plan, at man meget vel kunde forsvare at opføre et Hospital derude. Det var da naturligt, at den højtærede Forsvarsminister satte alt ind paa at faa Planen om Opførelse af et selvstændigt Marinehospital paa denne Grund gennemført, fordi man derved opnaaede ikke blot at faa et Hospital for Marinen, som var meget godt beliggende, men ogsaa at aflaste det gamle Hospital i Rigensgade med de Hundrede Pladser, som det nye Marinehospital skulde rumme, hvorved man kom ud over en af de Vanskeligheder, som var anført som Hovedindvending imod Garnisonssygehuset i Rigensgade: den meget store Overfyldning der.

Man skulde nu synes, at denne Foranstaltning, at man skred til Opførelse af et nyt Marinehospital, maatte blive hilst af alle vedkommende med Glæde, ikke blot af Marinens Læger, men ogsaa af Hærens Lægekorps; selv om de ikke fik et nyt Hospital, kunde Hærens Læger dog glæde sig over, at deres Kolleger i Marinen fik bedre Forhold at arbejde under, og ligeledes over, at der blev bedre Forhold paa Sygehuset i Rigensgade. Jeg har imidlertid set, at denne Plan har mødt meget stærk Modstand. Jeg for mit Vedkommende vil pointere, hvad jeg har gjort før, at jeg saa langt fra er Modstander af at bygge et nyt Garnisonssygehus, at jeg tværtimod vilde hilse denne Foranstaltning med den allerstørste Glæde, fordi jeg mener, at man overhovedet næsten ikke kan gøre det for godt for de syge. Men naar den højtærede Regering erklærer, at der i Øjeblikket ikke er Penge til et nyt Hospital, synes jeg ikke, man udefra kan tvinge det igennem.